

VESNIČKA

LISTOPAD 2021

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY

Láskyplný domov pro každé dítě

*LÁSKYPLNÝ DOMOV PRO
DĚTI ZE SEVERNÍ MORAVY*

*DĚTI SI ZVOLILY
SVÉHO OCHRÁNCE*

ÚVODNÍ SLOVO

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ,

obvykle pro Vás píšu úvodník do prvního čísla nového ročníku, abych se ohlédla za uplynulým rokem a bilancovala, co se nám povedlo a s čím jsme se potýkali. Letošní podzim toho ale přináší tolik, že by byla škoda nechávat si to pro sebe až do března.

Největší novinkou pro nás je rozšíření našich služeb do Moravskoslezského kraje, které nám umožnil nový partner SOS dětských vesniček po celém světě, společnost Heimsta-

den. Díky tomuto partnerství budeme na Havířovsku pomáhat nejen pěstounským rodinám, ale zcela novým způsobem podpoříme také velmi nezralé mladé rodiče. Věříme, že prostřednictvím tohoto projektu snížíme počet dětí, které jinak končí v náhradní péči. Jak tato nová služba bude vypadat si můžete přečíst uvnitř tohoto čísla.

Podpora dětí v pěstounské péči a jejich náhradních rodičů je pro nás dlouhodobě jednou z největších priorit. Projekt terapeutického rodičovství přináší velký posun v porozumění dětem, které v nejránějších dětství prožily nějakou traumatickou událost. Kolegyně Zuzka Slaná v rozhovoru detailně popisuje, jak takové trauma děti poznamená

a jak jim společně s pěstouny můžeme pomoci.

Mám také radost z toho, že samy děti, které podporujeme v našich službách, si vybrali svého ochránce, ombudsmana, který je bude hájit a zastupovat v případě, že se jim bude dítě nějaké bezprávi. Proč si myslíme, že je to potřeba, si můžete rovněž přečíst na stránkách našeho časopisu.

Příjemné počtení a krásný, barevný podzim Vám přeje

Jindra Šalátová
Jindra Šalátová
Výkonná ředitelka

Vydavatel: SOS dětské vesničky, z.s., Strakonická 98, 159 00 Praha 5, IČ: 00407933. Účet veřejné sbírky: 211 757 409 / 0300, účet pro naše dárce: 120 777 711 / 0300.

Redakce: Radana Košťáliková, Michaela Poláková, Milan Palán. Grafická úprava: Martin Málek.

Uzávěrka: 6. 10. 2021. Náklad: 8 550 ks. Vyrobil: H.R.G. spol. s r.o. Výrobní cena: 4,27 Kč. Vychází čtvrtletně. ISSN 1803-1730.

Jména dospělých osob a dětí, jejichž příběhy vám v časopise přinášíme, jsou z důvodu ochrany soukromí většinou změněna. Ilustrační fotografie, není-li uvedeno jinak, pocházejí z fotobanky SOS dětských vesniček.

MALÍ FOTBALISTÉ ZMĚŘILI SÍLY SE „ŠVANCIM“

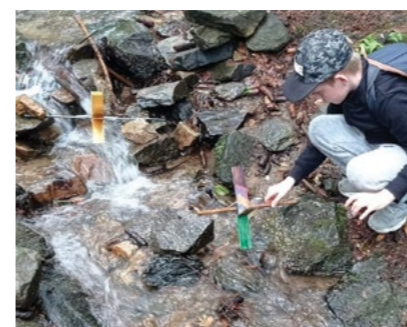
Doslova fotbalovým svátkem se pro děti z našeho volnočasového klubu v Bystřici pod Hostýnem stalo setkání s prvotřídním kanonýrem Petrem Švancarou. Po krátké besedě a tréninku došlo i na

utkání na venkovním hřišti zakončené autogramiádou, a tak si každý účastník sportovního odpoledne mohl domů odnést fotbalový poklad se „Švanciho“ podpisem.

ORBIT POMÁHÁ DĚTEM Z VESNIČEK ZAZÁŘIT

Od roku 2016 pomáhá značka Orbit dětem v naší péči otevírat svět možných příležitostí. V letošním roce věnovala 500 000 Kč z prodeje stejnojmenných žvýkaček v období od 13. 9. do 5. 11. 2021 na projekt podpory dospívajících mladých lidí, kteří opouštějí pěstounské rodiny nebo dětské domovy. Ti tak dostanou možnost posílit sebedůvěru, získat nové zkušenosti a motivaci pracovat na svém budoucím úspěchu. Děkujeme!

V ÚDOLÍ MLÝNKŮ KLAPOU I TY Z SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK

Znáte údolí mlýnků? Tohle kouzelné místo kousek od západočeského Jáchymova nemá svoje jméno náhodou. Na malém horském potůčku tu klope přes 60 vodních mlýnků v různých podobách. Najdete tu těžební věž dolu Svornost, kapli sv. Anny nebo hasičské auto místních dobrovolných hasičů. A teď už i mlýnky, které tu instalovaly děti z naší karlovarské SOS dětské vesničky. Přijďte se podívat, jak jim to klope!

DORMEO POMÁHÁ DĚTEM V KRIZI

Studio Moderna se rozhodlo nám darovat 1 % z každého prodaného produktu značky Dormeo v období od 24. 5. do 18. 7. 2021. Finanční dar z této kampa-

ně byl použit na pomoc dětem vyžadujícím okamžitou pomoc v krizovém centru SOS Sluníčko. Moc děkujeme!

AŽ MÍR DÁL ZŮSTÁVÁ...

BEÁTKA JE SLUNÍČKO. ZABAVÍ SE SAMA, ZKOUMÁ SVĚT A VĚTŠINU ČASU SE NA NĚJ SMĚJE – PROSTĚ MIMINKO ZA ODMĚNU. ADRIANKA VEDLE NÍ VŽDYCKY VYPADALA JAKO NEJNEŠTĚŠTNĚJŠÍ STVOŘENÍ NA SVĚTĚ. HRAČKU PO PÁR VTEŘINÁCH ODHAZOVALA, POPLAKÁVALA, ALE VĚTŠINOU BYLO JEŠTĚ HŮR.

Klára ani netušila, co ji rozrušilo, ale najednou se Adrianka začala škrábat, bouchat hlavičkou o zed' nebo házet věcmi. Klára se strašně snažila, ale půl rok strávený se závislou matkou, která Adinku hrozivě zanedbávala, a dalších šest měsíců v kojeneckém ústavu, kde

je sice péče dostatečná, ale přeci jen kolektivní, nejde jen tak vymazat. Být pěstounkou je možná ta nejkrásnější práce na světě, ale zrovna teď si Klára připadá jako horník v dole nebo voják na bitevním poli, když je mír v nedohlednu.

DOSTAT A DÁT ŠANCI

„Paní ze sociálního odboru mě varovaly, že je to náročné, plačtivé, možná postižené děcko, že má záchvaty vzteku a že bych si možná měla vzít do péče jen její týdenní sestřičku, jak jsem měla v plánu původně. Jenže od chvíle, co jsem se o Adriance

dozvěděla, jsem si to už nedokázala představit: zahrnovat Beátku láskou a vědět, že má v ústavu sestřičku, která šanci na normální život v normální rodině nedostane? Přišlo by mi, že ji strašně zrazuju.“ Jenže teď byla Klára na pokraji síl: „Prostě jsem nevěděla, co mám dělat.“

Zuzana, sociální pracovnice SOS dětských vesniček, která Kláru jako pěstounku doprovázela, doporučila Kláře konzultaci u psychologičky. „Bylo mi jasné, že Klára odbornou pomoc potřebuje. Adrianku okolnosti prvního roku života poznamenaly

způsobem, který nešlo bez pomoci zvládnout. Všechna Klářina péče jako by přicházela vniveč a to jsem nemohla dopustit.“

„Adrianka určitě postižená není, i když se tak někdy projevuje a v ústavu to tak mohli pochopit. Je ale nedomazlená takovým způsobem, že není jisté, že skutečně nějaké nevratné změny na mozku nenastaly, to ale až kvůli okolnostem po jejím narození,“ tak zněl verdikt domluvené psychologičky. „Napadlo mě, že překážkou na cestě k navázání vztahu a postupnému uzdravení by paradoxně mohla

být Beátka. Adrianka tak strašně potřebovala tu jedinou „svoji“ osobu, že miminko, které samozřejmě potřebuje hodně péče, mohla podvědomě vnímat jako ohrožení a další zdroj frustrace. Kdyby byla Klára s Adinkou aspoň občas sama, mohlo by to pomoci.“

UŽ ŽÁDNÉ DALŠÍ JIZVY

Dál už v reportáži z „bitevního pole“ pokračuje Zuzana. „Ale ono vlastně není o čem dlouho mluvit: jen že to bylo jako zázrak. Klára se domluvila se svojí maminkou a pět dní v týdnu strávila odpoledne jen s Adriankou. Volala mi po dvou týdnech a skoro

plakala. Bouchání hlavičkou o zed' přestalo, místo škrábání se do krve Adinka občas zatíná pěstičky, ale myslím, že brzo nebude dělat ani to. Když jsme spolu byly samy a já se automaticky občas neřídila, jestli něco nepotřebuje i miminko, z Adinky jako by začalo odpadávat brnění.“ Když válečník přijde o svoji zbraň, je to špatně, ale tady to byla cesta k míru. Klára se poprvé dívala, jak Adinka opatrně zkoumá Beátčiny prstíky a vypadá jako každé jiné šťastné děcko, a cítila se jako někdo, kdo zažil konec války. Jen ať s tou krajinou mír zůstává!

NEJPRVE MUSÍ PŘIJÍT LÁSKA, AŽ POTOM VÝCHOVA

TERAPEUTICKÉ RODIČOVSTVÍ* JE KONCEPT, KTERÝ POMÁHÁ PĚSTOUNSKÝM RODIČŮM LÉPE POCHOPIT, CO PROŽIVAJÍ JEJICH DĚTI, A VYBUDOVAT SI S NIMI LÁSKYPLNÝ, HOJIVÝ VZTAH. ZUZANA SLANÁ JE JEDNOU Z NAŠICH VEDOUČÍCH SOCIÁLNÍCH PRACOVNIC, JEŽ V TERAPEUTICKÉM RODIČOVSTVÍ NEJEN ŠKOLÍ SVOJE KOLEGY, ALE TAKÉ JEJ SAMA UVÁDÍ DO PRAXE PŘI DOPROVÁZENÍ PĚSTOUNSKÝCH RODIN

Pro koho je terapeutické rodičovství určené?

Primárně je ten koncept zaměřen na rodiče dětí v náhradní rodinné péči, ať už se jedná o pěstouny, nebo o osvojitele. Zároveň je ale v širším pojetí terapeutické rodičovství uplatnitelné v jakékoli rodině. Považuji ho za velmi zdařilý kompromis mezi autoritativní a liberální výchovou: dává prostor dítěti, aby vyjádřilo své názory, touhy a potřeby, ale zároveň mu pevně vymezuje hranice.

Jsou děti vyrůstající mimo vlastní rodinu něčím specifické?

Jakékoli dítě, přicházející do náhradní péče v jakémkoli věku, už prožilo nejméně jednu traumatickou zkušenost, totiž že ho opustila jeho vlastní matka. A samozřejmě, čím jsou ty děti přicházející do náhradní péče starší, tím je to trauma hlubší a nabalují se často i traumata další. To veliké opuštění je něčím, co dítě poznamená a je potřeba s tím pracovat.

Jak se takové trauma na dětech projevuje?

Úplně nejtýpější je to, že se děti viní z té situace, která vznikla. Když se s dětmi vidím poprvé, podruhé, tak říknou, já jsem v pěstounské péči proto, že táta je ve vězení a máma brala drogy. A vypadá to, že jsou s tím úplně v pohodě. Jenomže pak se setkáváme dál a jdeme víc pod povrch a skoro vždy se tam objeví ta obava, to já jsem byl ten problém, já jsem zlobil, proto to máma nezvládla, proto začala brát drogy, proto s ní nemůžu být. To já jsem ten špatný. Takže na tomhle s pěstouny a dětmi pracujeme nejdříve, je potřeba vysvětlovat, jak ta situace vznikla, děti opakovaně ujišťovat, že za to nemohou, sejmout z nich tu odpovědnost.

Foto: archiv Z. Slané

Jakým způsobem má tedy terapeutický rodič takové trauma pomoci dítěti zaléčit?

Terapeutické rodičovství je hodně „upovídané“. Každý limit, který dáváme, je potřeba zdůvodnit. Je dobré vysvětlovat, že teď se třeba zlobím, to, co jsi udělal, mě naštvalo a mrzí mě to, ale přesto tě mám pořád stejně ráda. Vůbec je dobré mluvit o svých emocích, být pro dítě čitelní.

Dá se říct, že děti v náhradní péči víc zlobí?

Oni zlobí jinak. Hodně zkouší, co rodič vydrží. Jako by testovali, když udělám tohle, ještě mě budeš mít rád? Nebo mě zbiješ jako táta a pošleš mě pryč? Za jejich zlobením jsou někdy schované motivace, které vůbec není snadné rozklíčovat. Mohou to být jak negativní zkušenosti přímo s lidmi, tak se situacemi, v nichž si museli najít obranné mechanismy, které jim pomáhaly a stále pomáhají přežít ve světě kolem nich.

V čem je ještě náhradní rodičovství těžší než výchova vlastních dětí?

Když vychováváme vlastní dítě, tak jsme na něj od malička napojení, známe jeho strachy, jeho motivace, sžíváme se postupně a víme, jak s ním jednat. U přijatého dítěte žádný takový „návod“ nedostaneme. Ty děti mají jiné geny, jiné zvyklosti, nevíme úplně přesně, čím všim prošly, jaké zážitky a traumata si v sobě nesou. Takže náhradní rodič musí zejména v prvních měsících navnímat, jaké to dítě je, co se v něm odehrává, jaké má

potřeby nebo strachy. Nejdříve je potřeba vybudovat pevný, láskyplný vztah, ujistit ho, že je bezpodmínečně přijímáno, a teprve potom můžeme začít dítě nějak soustavněji vychovávat.

Terapeutické rodičovství řeší také potíže s hledáním vlastní identity u přijatých dětí. Jak?

Je potřeba nic netabuizovat. Mluvit s dětmi otevřeně, vysvětlovat, že bydlet s babičkou, tetou nebo pěstouny je v pořádku. Posilovat v nich sebevědomí, ujišťovat je, že je máme rádi, že jsou skvělí právě takoví, jací jsou. Moc se mi líbilo, jak to pojmenovala jedna holčička. Říkala – tahle máma na obrázku, to je máma z břicha, a tahle druhá mamka, to je mamka ze srdíčka. Když je s tím dítě od malinka sžitě, tak potom daleko snáz ustojí debaty o rodině ve škole nebo mezi kamarády.

Jakým způsobem tedy v SOS dětských vesničkách pomáháme pěstounům, aby se z nich stali terapeutičtí rodiče?

V ideálním případě by ze začátku měli projít alespoň krátkým proškolením, ve kterém trochu pochopí celý ten systém a dozví se něco málo teorie. Potom už je to na individuální spolupráci mezi rodinou a klíčovým doprovázejícím pracovníkem, aby společně řešili konkrétní situace a obtíže a na tom se to terapeutické rodičovství postupně naučili.

* Projekt s oficiálním názvem Komplexní podpora pro děti s poruchami attachmentu nebo komplexním vývojovým traumatem, reg. č. CZ.03.2.X/0.0/0.0/17_076/0011413 je financován z OPZ.

MEZI STŘEPY

KUBA STOJÍ NA STŘEPECH A PŘES ROZBITÉ OKNO SE DÍVÁ, JAK PŘED DOMEM ZASTAVUJE POLICIE A JEŠTĚ DALŠÍ AUTO. VÍ, ŽE VŠICHNI BUDOU ZA CHVÍLI U NICH DOMA. ODVEDOU HO DO VĚZENÍ? KUBA BY TEN VÝBUCH VZTEKU STRAŠNĚ RÁD VZAL ZPÁTKY, ALE TO UŽ NEJDE. CO TEĎ?

Máma a táta mě bijou, špitl to první a jediné, co si za tu krátkou chvíli stihnul vymyslet. Ví, že toho bude litovat, ale teď se mu zdá, že to jediné ho uchrání před vězením. Rozbil přece okno, k tomu dveře, strašně na mámu i sestry křičel... Ale když to bude vypadat, jako že se bránil, že je on ta oběť, přece ho zavřít nemůžou, ne?

ZAHNANÝ DO KOUTA

Jenže Kuba se doopravdy bránil. Bítí si sice vymyslel, ale hluboký smutek a osamělost, ty pravé důvody ke svému vzteku, ty určitě ne. Samozřejmě, každý teenager se trochu nebo víc trápí, ale u Kubu se problémy vršily a hlavně neměl žádnou oporu, naději, světlo na konci tunelu. Pandemické bezčasí. Stesk po kamarádech. Monotonnost vyučová-

ni jenom online. Tátův strach o práci, máminy starosti s penězi a se sestrami, které školu na dálku nezvládaly.

Jediné, co ho trochu bavilo a kde mohl s někým komunikovat a nebýt tak sám, bylo hraní online her s kamarády: schouli se do rohu pokoje, který měl se sestrami společný, a bylo mu trochu líp. Když se ale Kubovi rozbila sluchátka, která k tomu potřeboval, cítil se jako někdo, kdo se právě topí v bažině. Mámino „teď na to nemám, buď rozumný“ v něm odpálilo rozbušku frustrace a agrese.

JAK Z TOHO VEN?

Jenže teď už to je čtvrtý den, co se to stalo. Sama máma řekla, že ho doma nechce, takový strach jí výbuch Kubova vzteku nahnal a policisté ho na návrh OSPODu odvezli do krizového zařízení. Kuba si tu trochu odpočinul, dokonce se mu tady líbí: nikdo se nehádá, má vlastní pokojíček, pomáhá s vařením dobrých večerí... ale po tátovi a mámě se mu už stýská a navíc tu nemůže zůstat napořád. Ale může vůbec jít zpátky

domů, když si ho tam nikdo nevšímá a navíc lhal o tom bítí?

KRŮČEK PO KRŮČKU

Sociální pracovnice Petra, která si brzo získala jeho důvěru a které se svěřil, pomohla policistům i rodičům pochopit, co Kubu k té lži a k té velké frustraci vedlo. Navrhla setkávání nejprve za přítomnosti terapeutky, která pomohla znovu navázat přerušovanou komunikaci a vzájemně se lépe pochopit. Teta ve Sluníčku se zároveň věnovala jeho výuce a domácí přípravě do školy. Po nekonečně dlouhé době dostal jedničku, z které měl takovou radost, že se mu ji skoro nepodařilo utajit, i když se snažil: pubertákoví přece na známkách nezáležejí, no ne?

Kuba viditelně pookřál a do rodinné terapie, která následovala, vstupoval už mnohem šťastnější tvor, úplně jiný než to vzteklé zvířátko, stojící mezi střepy se srdíčkem obaleným krustou negace a smutku. Dva měsíce v krizovém zařízení u zkušených pracovníků mu pomohly najít cestu ze střepů ven. Snad nadlouho... a nejlíp napořád.

LÁSKYPLNÝ DOMOV PRO DĚTI ZE SEVERNÍ MORAVY

SOS DĚTSKÉ VESNIČKY ZAČNOU NOVĚ POMÁHAT OHROŽENÝM DĚTEM I V MORAVSKOSLEZSKÉM KRAJI. DÍKY PODPĚRE NOVÉHO GENERÁLNÍHO PARTNERA, SPOLEČNOSTI HEIMSTADEN, OTEVÍRÁME V TĚCHTO DNECH V HAVÍŘOVĚ NOVOU Pobočku SOS PŘÍSTAV PRO PĚSTOUNSKÉ RODINY. JEŠTĚ PŘED KONCEM TOHOTO ROKU TU NAVÍC SPUSTÍME TAKÉ ZCELA NOVOU SLUŽBU, KTEROU ZATÍM NIKDE JINDE NEPOSKYTUJEME.

SOS dětské vesničky podporují děti a jejich rodiny v Praze, Středočeském, Karlovarském, Jihomoravském, Zlínském a Olomouckém kraji, několik málo rodin doprovázíme také v kraji Vysočina. Moravskoslezský kraj je tedy sedmým, počítáme-li Vysočinu, pak dokonce osmým krajem, ve kterém působíme. Pěstounským rodinám a jejich dětem z Havířova a okolí budeme nabízet širokou škálu služeb doprovázející organizace, podobně jako v našich dalších lokalitách. Zejména pro rodiny pečující o více přijatých dětí navíc poskytneme unikátní možnost požádat o zvýhodněné nájemné v několika bytech, které pro tuto příležitost uvolnil partner projektu, společnost Heimstaden. Postupně tu tedy vznikne něco na způsob čtvrté SOS dětské vesničky, ovšem decentralizované, rozptýlené mezi běžné nájemníky.

Vedle SOS Přístavu otevřeme v Havířově také novou službu, která je zatím pro nás zcela nová a unikátní, pracovně jí zatím říkáme SOS Kormidlo. Tato služba bude zaměřena na velmi nezralé rodiče, nezletilé matky s dětmi, rodiče, kteří sami vyrostli v dětských domovech nebo nemají potřebné rodinné zázemí a neví si s péčí o své vlastní děti rady. Těmto rodinám poskytneme půlroční tréninkové pobyty, během kterých se budou učit rodičovským dovednostem pod vedením zkušené sociální pracovnice. „Heimstaden nám pro potřeby této služby poskytl několik garsonek, kde budou maminky, případně tatínci se svými dětmi moci šest měsíců bydlet,“ vysvětluje podstatu projektu ředitelka SOS dětských vesniček Jindra Šalátová. „Po celou dobu je bude navštěvovat jejich klíčová sociální pracovnice

a intenzivně s nimi pracovat na tom, aby po tomto tréninkovém pobytu zvládli nejen péči o dítě, ale vůbec celkově samostatně fungovat jako rodina,“ dodává.

Cílem této služby je pomoci těm mladým lidem, kteří ve vlastním dětství nezažili funkční rodinu a neměli tak od koho okoukat, jak být dobrými rodiči. „Až příliš často se setkáváme s tím, že mladí dospělí, kteří vyrostli v nefunkčním prostředí, se sami ve velmi mladém věku stávají rodiči. Touží si vynahradiť, čeho se jim v dětství nedostávalo, ale záhy zjistí,

že rodičovství je mnohem těžší, než si mysleli, a pokud se jim nedostane adekvátní podpory, mnohdy to vzdají a děti končí v náhradní péči. Věříme, že pokud jim v začátku někdo nahradí zkušenou maminku či babičku a o dítě je naučí pečovat, navíc v situaci, kdy několik měsíců nebudou muset řešit, kam s dítětem hlavu složit, dokáží už pak fungovat samostatně jen s podporou terénní sociální služby. Věříme, že i děti nezralých rodičů mohou při dostatečné podpoře prožít šťastné dětství ve vlastní rodině,“ popisuje hlavní cíl projektu Jindra Šalátová.

DĚTI PODNIKALY VÝLETY ZA ZÁBAVOU I POZNÁNÍM

Letošní babí léto bylo mimořádně příznivě nakloněné poznávacím výletům a příležitost vyrazit za dobrodružstvím využily několikrát také děti z naší brněnské SOS dětské vesničky. Tu vůbec po-

slední cestu před ukončením turistické sezóny pak podnikly na středověký hrad Veveří a do Jarošova mlýna, odkud si odnesly spoustu báječných zážitků a nechybělo ani nějaké to poučení.

RODINA NAŠICH FIREMNÍCH DÁRCŮ SE ROZRŮSTÁ

Když do rodiny přibudou noví členové, je to vždycky radostná událost. I my jsme moc rádi, že do naší SOS rodiny můžeme přivítat firmy DHL, Blachotrapez, Purple Foundation a Agrotec, které se rozhodly pomáhat ohroženým dětem. I díky nim jsme v roce 2020 nemuseli omezovat naše služby a za podmínek ztížených koronavirovými omezeními jsme mohli pomáhat všude tam, kde nás bylo třeba. Moc děkujeme!

PROSTĚJOVSKÉ DĚTI ZAZÁŘILY NA SPORTOVNÍM DNI

Protáhnout si tělo, potrénovat výdrž, šikovnost, trpělivost a odhodlání, porovnat svoje síly a schopnosti s ostatními a užít si chvíle slávy - to všechno a ještě hromadu zábavy s vrstevníky si užily děti během sportovního dne, který pro ně uspořádali terénní sociální pracovníci z naší prostějovské pobočky. Ať už někdo vyhrál, nebo ne, potlesk za odvedené výkony patří podle nás úplně všem!

AKZO NOBEL PODPORUJE DĚTI Z BRNĚNSKÉ VESNIČKY

Obyvatelé brněnských městských částí Medlánky a Žabovřesky si před nedávnem mohli všimnout proměny dvou trafostanic, které děti z místní SOS dětské vesničky díky daru společnosti Akzo Nobel Coatings proměnily

k nepoznání. Za fasádní barvy i finanční dar na podporu dospívajících mladých, kteří se snaží vykročit do samostatného života, stejně jako za zprostředkování trafostanic společnosti EO.N., moc děkujeme.

PAVLÍNKA NEBUDE SEDĚT V KOUTĚ!

KDYŽ PŘIŠLA PAVLA, MAMINKA ROČNÍ PAVLÍNKY, DO KANCELÁŘE POPRVÉ, DÍVALY SE NA SOCIÁLNÍ PRACOVNÍCI MÍŠU DVA PÁRY DĚTSKÝCH OČÍ. DOSPÍVÁNÍ V ÚSTAVNÍ PÉČI NĚKDY ZPŮSOBÍ, ŽE SE ZASTAVÍTE NĚKDE V PUBERTĚ A DÁL NEJDETE, NA PŘECHOD DO DOSPĚLÉHO ŽIVOTA PROSTĚ NEMÁTE KAPACITU ANI MOC CHUŤ.

To „zastavení“ není mentální, ale ve způsobu prožívání a hlavně navazování vztahů. Pavlínin partner se po svatbě ukázal jako agresor, ale Pavla byla tak šťastná, že má vlastní domov, že ho pořád znovu a znovu brala zpátky: odpouštěla mu nadávky, facky, a když se dostal do nemocnice se zánětem sliznic, obětavě se o něj starala. Odměnil se jí po svém – zlomením klíční kosti, když byla v pátém měsíci těhotenství s Pavlínkou.

Na preventivní sociální službu SOS vesniček se obrátila, až když dal Andrej ve vzteku výprask malé Pavlince jen za to, že při chystání jídla poplákávala. Obě působily na Míšu stejně vystrašeně: Pavla mířila automaticky na stoličku v koutě, jakoby se snažila být co nejnezápadnější, a Pavlínka se jí choulila v náručí a při každém hlasitějším zvuku nebo rychlejším pohybu sebou strachy cukla. Míša jednala rychle, protože měla spoustu zkušeností s tím, jak může domácí násilí eskalovat. Během pár dní pomohla Pavle s Pavlínkou najít azylový dům. O dost déle trvalo, než Pavlu zbavila pocitu viny a selhání.

PROHRA, NEBO VÍTĚZSTVÍ?

„Neumím vytvořit pro děťátko domov,“ plakala Pavla, až jí Míša musela obejmout a ujistit, že za těchhle okolností je tohle rozhodnutí to nejstarečnější

a hlavně nejlepší pro malou Pavlínku. Pavla po svých biologických rodičích zdědila spoustu dluhů, Míša jí pomohla nastavit únosný splátkový kalendář a také vyřídil rodičovský příspěvek. Když Andrej Pavlu napadl přímo u vchodu do azylového domu, pomohla Pavle vymoci si zákaz přiblížení. Při poslední návštěvě za Míšou přišly úplně jiné Pavlínky. Ta „velká“ se s úlevou posadila proti ní místo hledání místa někde u zdi a místo ustrašeného uzlíku se jí v náručí smála její malá kopie. „Vidíte, Pavli, jen díky vám se nebude vaše dcerka strachy křít v koutě, až bude velká. Dokázala jste ji ochránit, odvést do bezpečí, to je úplně to nejdůležitější.“ A je to tak: jen včasná pomoc dokáže přetnout bludný kruh násilí a zničených životů. Děkujeme, že nám to umožňujete!

NAŠIMA OČIMA: DĚTI SI ZVOLILY SVÉHO OCHRÁNCE

DĚTI Z SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK MAJÍ OD ŘÍJNA SVÉHO OMBUDSMANA, KTERÉHO SI SAMY ZVOLILY. JEHO ÚKOLEM BUDE HÁJIT PRÁVA DĚTÍ V SITUACÍCH, KDY BUDOU MÍT POCIT, ŽE JIM NĚKDO UBLIŽUJE, OHROŽUJE JE NEBO SE Z JAKÉHOKOLI DŮVODU NECITÍ BEZPEČNĚ.

Svého ochránce práv mají například klienti pojišťoven nebo spotřebitelé, také žáci a učitelé ve školách, jak ukazuje úspěšný televizní seriál. Ovšem ombudsman, jenž by komplexně hájil práva dětí, v České republice prozatím chybí, ačkoliv ve většině evropských zemí svého dětského ombudsmana mají. SOS dětské vesničky nemohou suplovat stát, ale alespoň děti a mladí lidé využívající některou z našich služeb se nyní svého ochránce dočkali.

BEZPEČNÝ PŘÍSTAV

Děti se mohou setkat s bezprávím v mnoha podobách, doma, ve škole, na hřišti, v parku, na kroužcích nebo třeba v dopravních prostředcích. V ideálním případě

se s tím svěří někomu dospělému, kdo mu pomůže situaci vyřešit. Jenomže některé děti nemají nikoho, komu by natolik důvěřovaly. Někdy situaci nerozumí a bojí se, že ji možná samy zavinily. Někdy se stydí. Někdy mají strach, že se to dozví rodiče nebo třeba kamarádi.

„Jedním z hlavních cílů naší práce je, aby se děti cítily bezpečně,“ říká ředitelka SOS dětských vesniček Jindra Šalátová. „V ideálním světě bychom dokázali zabránit, aby se žádnému z dětí nic zlého nestávalo, v reálném světě to zařídit bohužel neumíme. Snažíme se ve všech našich službách pomoci vytvořit dětem takové podmínky, aby jejich dětství probíhalo co nejlépe. Někdy ale ani to nestačí, nejsme s dětmi 24 hodin denně. Nedokážeme předělit tomu, aby je spolužáci ve škole nešikanovali, nepodaří se vždy včas odhalit, že některý z rodičů dětem ubližuje, není v našich silách ohlídat, aby trenér nebo starší spolužák nesahal na dívky způsobem, který jim nebude příjemný,“

vyjmenovává Jindra Šalátová jen několik příkladů, s čím se děti mohou potýkat.

NOVÁ MOŽNOST

S takovými situacemi se běžně děti svěrují našim sociálním pracovním. Jenomže co když je dítěti zrovna jeho sociální pracovnice nesympatická? Nebo když se bojí, že to, co jí svěří, řekne rodičům? Nebo co když má dokonce dítě pocit, že se mu křivda stala právě ze strany zaměstnance SOS dětských vesniček? Pro všechny tyto případy mají nyní děti možnost obrátit se na svého ochránce. Z pěti kandidátů si více než dvě stovky hlasujících dětí vybraly Radima Kejíka, vedoucího našeho volnočasového centra SOS Kajuta. Ombudsmanovi bude pomáhat jeho zástupkyně Lenka Semová, a to zejména v případech, že někdo z dětí bude chtít jednat raději se ženou než s mužem. Děti mohou ombudsmanovi i jeho zástupkyni psát přes chat, zavolat nebo si s nimi sjednat videohovor.

JE TO POHÁDKA BÝT MÁMOU

NEJKRÁSNEJŠÍ PRÁCE NA SVĚTĚ. PŘIDEJTE SE sos-pestounstvi.cz

HLAVNÍ PARTNEŘI

Heimstaden
přítelský domov

PORTICUS

e-on

dormeo®

Hypoteční banka

DB SCHENKER

PORSCHE
ČESKÁ REPUBLIKA

cewe

Raiffeisen BANK
Banka inspirovaná klienty

KB

PRE

PURPLE FOUNDATION

3M

ttt
NADACE ČEZ

MONETA | MONEY BANK

M-CON
SECURITY SOLUTIONS

BLACHOTRAPEZ

EURO FRIGO
Praha spol. s r.o.

OJC
pracujeme s energií

Vaillant

AGROTEC
Group

8000

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

BusinessMedia
CZECH REPUBLIC

newton media

MINDSHARE

V ROCE 2021 NAŠI ČINNOST PODPOŘILY TYTO INSTITUCE

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Olomoucký kraj, Hlavní město Praha, Karlovarský kraj, Jihomoravský kraj, Karlovy Vary, Prostějov, Brno, Přešov, Aš, Zábřeh, Bystřice pod Hostýnem, Cheb.